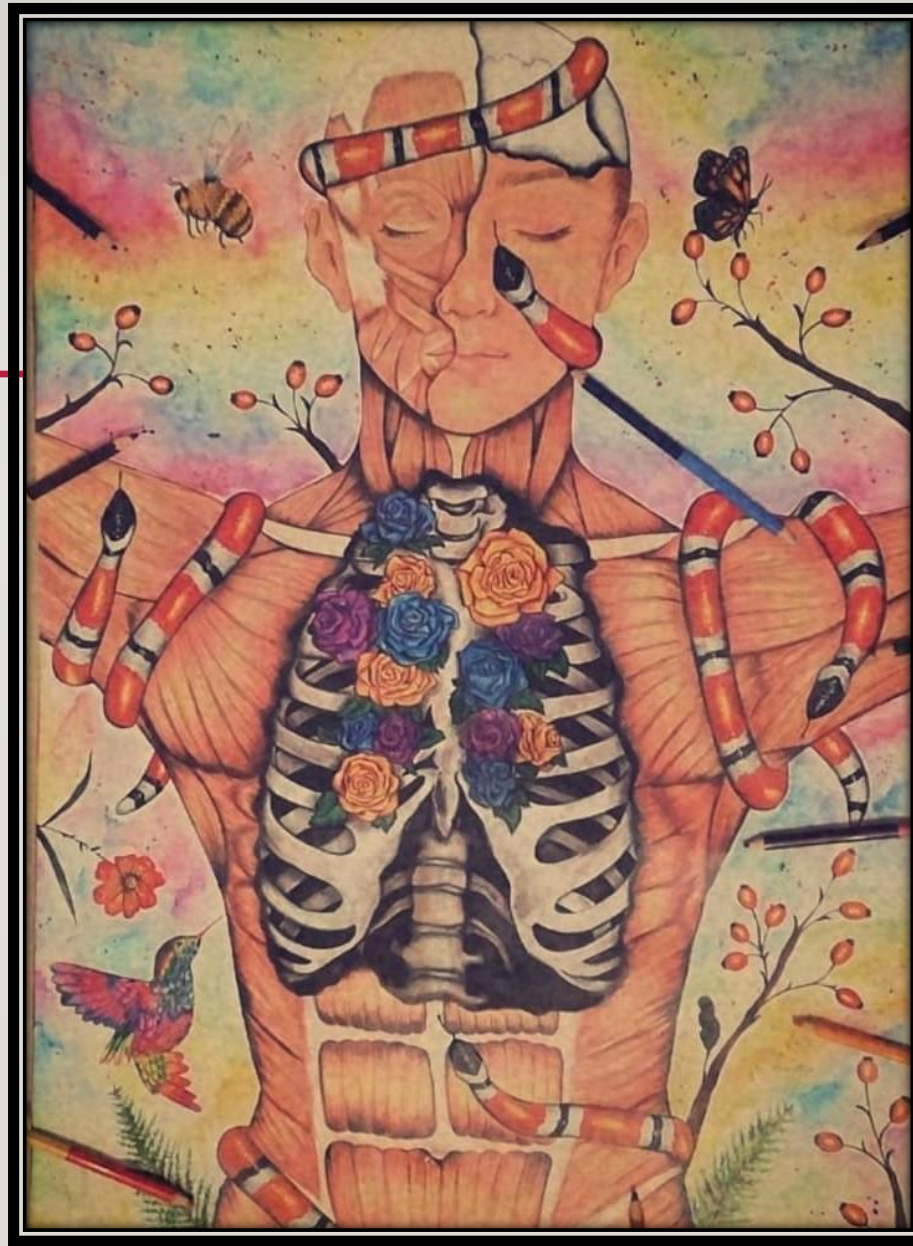

USTVARJAMO V IZOLACIJI

OBRNITE IZOLACIJO SEBI V PRID!

ANJA RUPAR

ANONIMNI AVTOR

MANCA KASTELIC

OSMEROSMERKA

L	I	O	E	N	H	Č	V	Ž	P
R	D	E	M	E	N	C	A	B	L
A	E	N	Ž	C	V	E	R	R	J
P	P	Z	O	V	N	Š	I	O	U
G	R	I	P	A	E	E	C	N	Č
K	E	E	N	A	G	B	E	H	N
I	S	S	H	F	I	A	B	I	I
B	I	Š	Č	L	A	G	I	T	R
T	J	A	O	V	A	K	V	I	A
Y	A	H	M	Z	K	D	T	S	K
Č	V	T	R	O	M	B	O	Z	A
P	L	J	U	Č	N	I	C	A	V

DEMENCA PLJUČNI RAK VARICE INFARKT

PREHLAD TROMBOZA DEPRESIJA BRONHITIS

GRIPA PLJUČNICA

EVA BOBIČ

Misel mladine

Že štiri tedne nas zajema karantena,
misel nate je postala ledena,
tvoji objemi – njim občutek je zbledel,
brez obiska srce in obraz ni vesel.

Pogrešam tebe in tvojo bližino,
pogrešam tvoj glas, njegovo toplino.
sčasoma pojemajo mi misli nate,
ob delu in šoli ni več časa zate.

Hkrati pa časa je na tone,
vendar v občini ostajam zaradi virusa korone.
Ali komaj čakati, da bo vse to mimo
ali želeti si mir in tišino.

Čas prinaša mi mešane občutke,
spominjam se na vesele, svobodne trenutke.
Vsekakor to za nas je novost,
zanimivo je, kako vpliva na našo mladost.

ANJA RUPAR

Anja Rupar, Kz3a

NIKA KMET

LARA ŽAGAR

ANONIMNI AVTOR

SABINA KERIN

NIVES KRESE

SABINA KERIN

NIKA KOVAČ

ŽIVLJENJE V SAMOIZOLACIJI

Trenutno se po svetu dogaja nekaj, kar se še nikoli do sedaj ni zgodilo. Vsi skupaj doživljamo velik šok, in sicer večtedensko samoizolacijo zaradi epidemije. Nihče od nas ni nikoli še doživel tega in nihče ne ve, kako točno ravnati, kako si popestriti dan in kako se čisto izogniti temu.

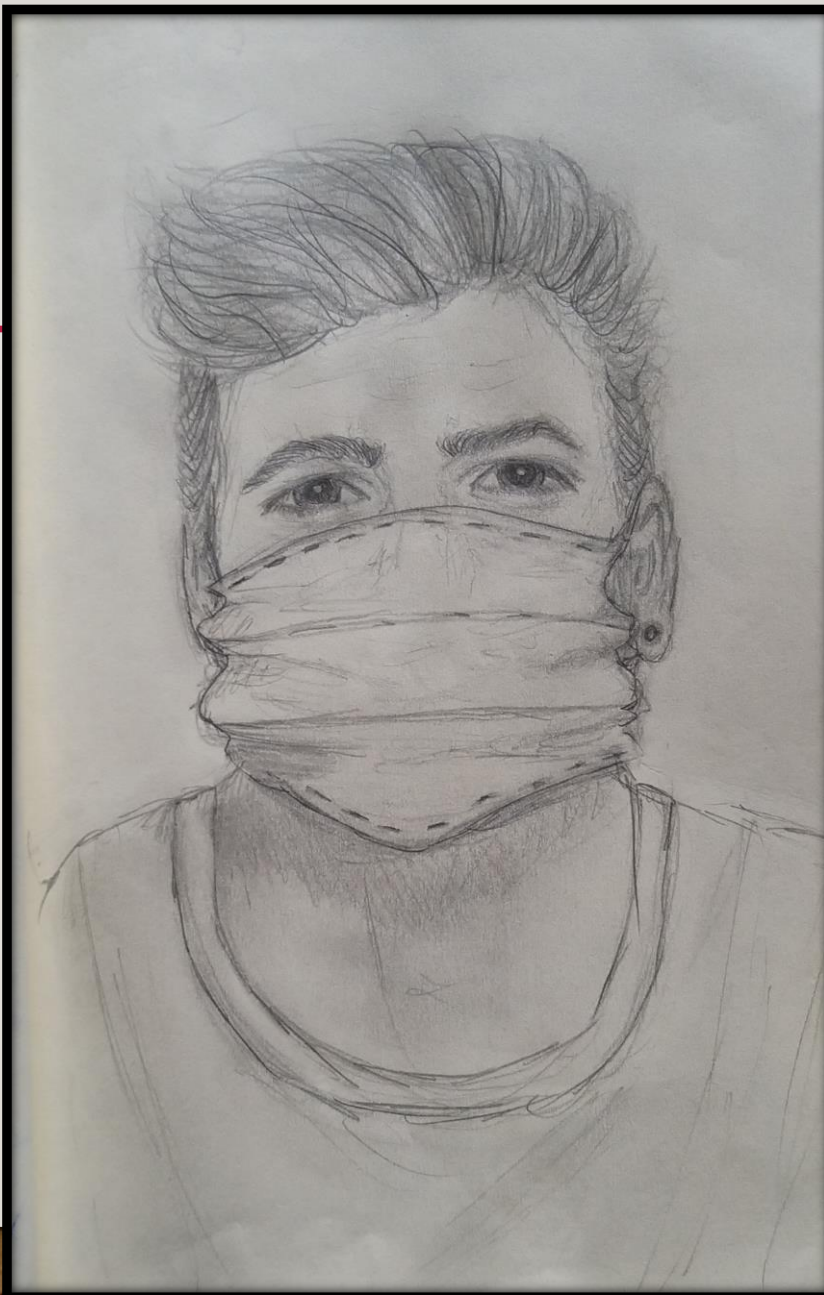
Vsi poslušamo navodila, ki jih prejemamo in se jih poskušamo čimbolj držati, vendar je to za vse nas težka naloga, ker smo navajeni hoditi ven, biti popolnoma svobodni in neomejeni. Opažam, kako nekateri dejansko skrbijo za svoje zdravje in zdravje drugih, nekateri pa sploh ne upoštevajo prepovedi. Ko sem odšla v trgovino, je večina ljudi imela maske, rokavice in v žepu še kakšno razkužilo. Ljudje so bili zelo pozorni, kaj delajo in predvsem kako. Po obnašanju teh ljudi lahko vidim, da stvar resno jemljejo in jih je nekako strah. Prav tako se moja družina izredno pazi in smo v strogi samoizolaciji. V trgovino ali lekarno grem samo jaz, ampak ko je zelo nujno. Vsi težko

Trenutno se po svetu dogaja nekaj, kar se še nikoli do sedaj ni zgodilo. Vsi skupaj doživljamo velik šok, in sicer večtedensko samoizolacijo zaradi epidemije. Nihče od nas ni nikoli še doživel tega in nihče ne ve, kako točno ravnati, kako si popestriti dan in kako se čisto izogniti temu.

za šolo, kar se včasih zavleče tudi do tih popoldne, ker imam veliko dela in snovi, četudi vse delam sproti. Popoldne grem vsakič teč s sestro. Vsak dan se ponavlja in sem že naveličana rutine in si vsak dan bolj želim, da se to že konča. Tudi ko grem v trgovino, so tudi sami zaposleni zelo pazljivi in gre v trgovino lahko le po pet ljudi z maskami in rokavicami. Nekateri trgovine so zelo prazne in primanjkuje osnovnih izdelkov, nekatere pa se sproti polnijo. Pazim na svoje zdravje in redno hodim na svež zrak, razkužujem si roke in sproti umivam stvari. Glede na to, da se ne smem videti s prijatelji, se počutim zelo omejeno in tudi osamljeno. Občutim nekakšno osebno stisko, ki jo težko prenesem, ampak na to, kar se dogaja, žal ne moram vplivati, lahko pa le opraviim svoje delo in se čim več zadržujem doma. Upam, da tudi večina ostalih pazi, zato da se že znebimo virusa in končamo karanteno. Vsi smo izmučeni zaradi šole na daljavo in vsega dela, ki ga imamo in menim, da je veliko bolje hoditi v dejansko šolo, saj je vse bolj sproščeno.

Mislím, da je vsem težko in ne samo meni, zato pa se moramo vsi potruditi, da izboljšamo situacijo in odženemo stran virus in samoizolacijo.

ANONIMNI AVTOR

TIA KRISTAN

Čas koronavirusa

Kot ste vsepovsod že lahko slišali za novi koronavirus, je prav ta doletel tudi našo državo. V Sloveniji so potrdili epidemijo 12. marca letos in kmalu zatem so se uvedli tudi varnostni ukrepi. Za začetek so zaprli šole, vrtce, nekatero industrijo in vse druge življenju ne najnujnejše ustanove. Ljudje smo zgroženi, saj si niti predstavljati ne znamo, do kdaj lahko ta situacija traja. Zaradi nekaterih ljudi, ki so kljub prepovedim in pozivanjem k izolaciji silili na dopust, smo dobili še strožje ukrepe, in sicer prepovedano gibanje izven občine, v kateri živimo.

Zato jaz ta virus jemljem mogoče drugače kot kdo drug, ki ne pozna nikogar, ki bi mu lahko ta virus povzročil najslabše. Ljudem se s tem ni treba strinjati, vendar nam je bilo usojeno. Narava nam je pripravila oviro, s katero nam želi pokazati, da je še vedno ona močnejša kot mi. Želi nam pokazati, da ni vse v denarju, hitenju v službo oziroma v šolo in domov, da ni vse v tekmovanju med sabo in v tehnologiji, saj s tem uničujemo naravo. Narava je želela, da se za kratek čas ustavimo in imamo s tem čas za premislek, da ne ravnamo prav in premislek o tem

kako ravnamo zdaj, saj ima vsak od nas tudi svoje in pri tem ne pozabimo na tiste, ki nimajo dovolj količinskih nalogah, poleg tega pa smo nedavno izvedeli, da se bo tudi ocenjevanje izvajalo na daljavo. Da ne pozabim povedati, kako so nam profesorji pripravljeni pomagati in če imamo preveč dela in nam določenih stvari ne uspe narediti, se da z njimi popolnoma vse dogovoriti.

Doma smo cela družina in vsak ima svojo zaposlitev. Moja mami ni precej visoko izobražena, vendar brez njene pomoči in razlage moj mlajši bratec ne bi mogel opravljati nalog, ki jih ima za šolo. V prihodnjem tednu pa so mami iz službe sporočili, da ponovno začenjajo z rednim delom. Sprašujem pa se, kako delujejo družine, ki svojim otrokom ne morejo pomagati pri šolskih opravilih iz takih in drugačnih razlogov. Menim, da bodo po prihodu nazaj v šolo velike razlike med učenci, kar se tiče znanja, saj nekateri te situacije ne jemljejo prav resno ali nimajo možnosti, da bi popolnoma usvojili snov.

Ko slišimo besedo *korona* ali *covid-19*, iz ene strani slišimo veliko grajanja in brezbržnih govoric, vendar imam jaz drugačno mnenje. Korona kot virus je zelo nevarna bolezen, mogoče ne za vsakogar, vendar poleg nas živijo tudi starejši in ljudje, ki sodijo v rizične skupine, za katere nam bi moralo biti mar. In nihče od nas ne sme gledati samo nase, temveč tudi na vse okoli nas in kako stvari vplivajo tudi nanje. Policaji so po mestih začeli pregledovati opremo ljudi, ki gredo v trgovine, od kod so ljudje (ali so iz te občine ali ne), koliko ljudi je v trgovini in lahko se vprašamo, kam gre svet in naše zdravje. Trgovine so "oropane" nekaterih dobrin, saj so nekateri to vzeli kar preveč resno in so si delali tedenske zaloge, vendar s primerno zaščitno opremo in hitrim nakupom se lahko tudi izognemo virusu. Ko se moja mami odpravlja v trgovino po nujnih nakupih, se primerno opremi in hitro opravi vse potrebno za nas in namesto naše babi, ki je ena

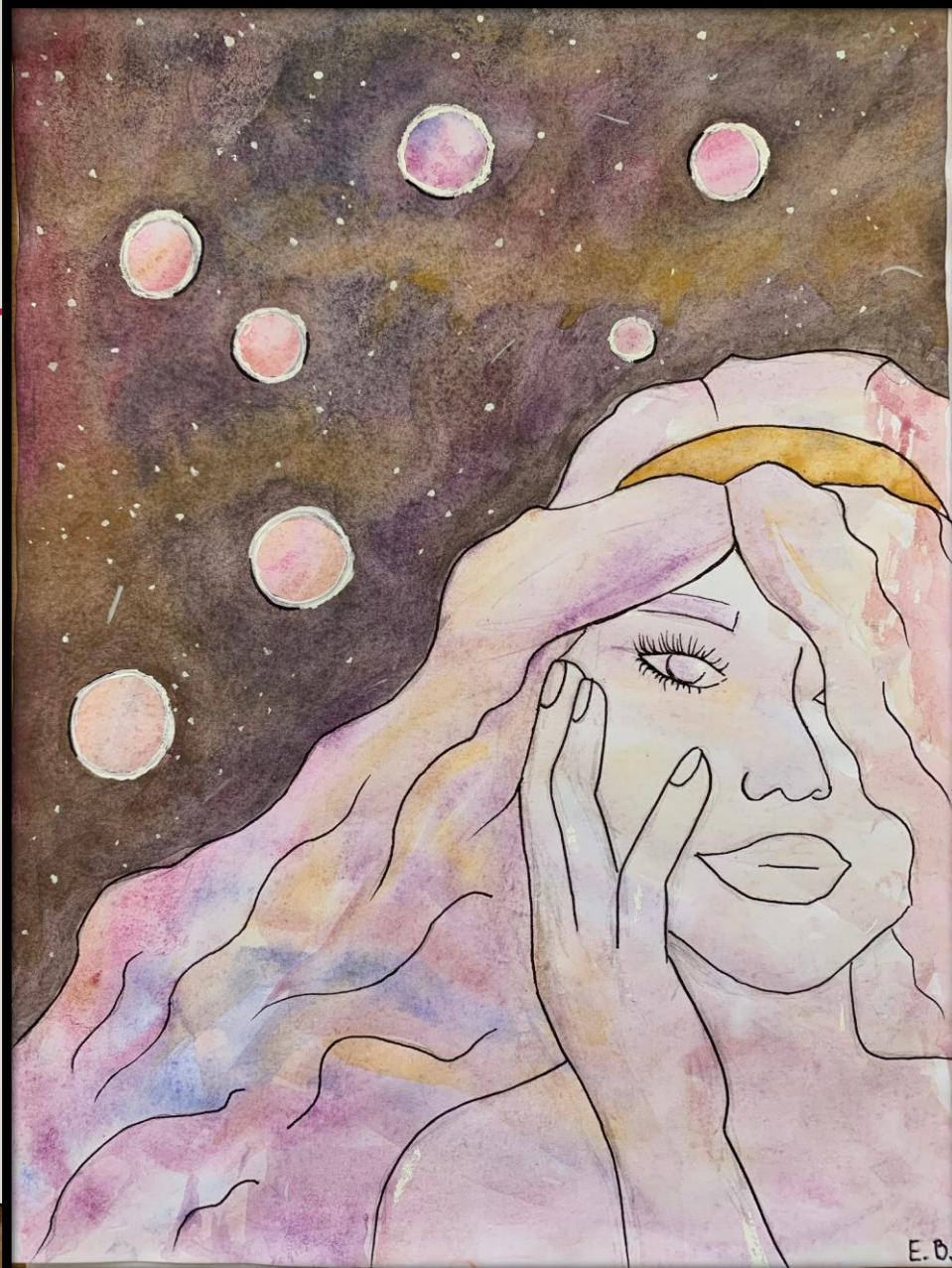
kako ravnati naprej, da miso na svetu pomembne samo pre omenjene stvari, temveč tudi čas za najbližje in sreča. S tem premorom smo dosegli tudi zmanjšanje globalnega segrevanja, onesnaževanja in podobnih stvari za vsaj ta čas. Verjamem v to, da se bo virus uničil s pomočjo

farmacevtov, ki že poskušajo ustvariti zdravilo in tudi z lepim vremenom. Ta situacija nam še ni znana, vendar je vse enkrat prvič in upam da zadnjič.

DRUŽINA PEČAVAR

EVA BOBIČ

ALJAŽ ZAJC

ANA BLAŽIČ

ŽIVLJENJE V SAMOIZOLACIJI

Pred približno štirimi meseci se je na Kitajskem pojavil tako imenovan koronavirus (COVID-19). Preden se je ta dotaknil tudi nas, smo se z nezaupljivostjo in sumničavostjo ozirali proti Kitajski. Skupaj z virusom so prišli običajni predsodki: najprej o »umazanih« Kitajcih, ki tako ali tako pojedjo dobesedno vse, potem pa o »nediscipliniranih« Italijanih, ki nikoli ne upoštevajo pravil. Zdaj pa nekaj te »nediscipliniranosti« lahko občutimo tudi mi.

Tako so se tudi pri nas počasi začele zapirati šole, trgovine, tovarne, zdaj pa so le

Zavedam se, da ima karantena tudi nekaj dobrih lastnosti. Dobro vpliva na Zemljo, saj s zmanjšanim avtomobilskim prometom, zaprtjem tovarn preprečujemo njeno onesnaževanje. S tem da se je čas malo ustavil, lahko tudi pozitivno vpliva na naše duševno zdravje, saj imamo čas za razmislek, da se odpočijemo od vsakodnevnega hitenja.

sosedi in seveda se ne smemo dobiti s prijatelji, kar pa je v vsakem primeru prepovedano. Ker imamo doma tudi stare starše, moramo biti še posebej previdni, saj sta oba že v letih in nista v najboljšem zdravstvenem stanju. Zato so ti ukrepi še kako potrebni.

Smešno je, da sedaj pogovori s sosedi potekajo kar z balkonov, oken oziroma s pragov hiš. Pri čemer pa nismo ravno tihi. Zanimivo je, da veliko stvari, ki naj bi bile namenjene le najbližjim sosedom, izve kar cela vas.

Vem, da velika večina ne uživa v času karantene. Mene pa osebno ne moti preveč. Zbudim se lahko šele ob sedmih, v miru pojem zajtrk, naredim vse potrebno za šolo, hodim na sprehode, doma izvajam nadomestne treninge ... Pogrešam pa dobro razlago pri določenih predmetih, sošolce, videvanje s prijatelji, stisk roke ali objem ob srečanju s sorodniki ... Zato pa upam, da se vse to kmalu konča, da bomo lahko normalno zaživel naprej.

Zavedam se, da ima karantena tudi nekaj dobrih lastnosti. Dobro vpliva na Zemljo, saj s zmanjšanim avtomobilskim prometom, zaprtjem tovarn preprečujemo njeno onesnaževanje. S tem da se je čas malo ustavil, lahko tudi pozitivno vpliva na naše duševno zdravje, saj imamo čas za razmislek, da se

Stanje pa se počasi vrača k normalnemu. Po nekaterih državah se odpirajo knjigarne, papirnice in celo šole. Število okuženih se počasi zmanjšuje tudi pri nas in z odstranjevanjem strogih ukrepov bomo tudi mi lahko kmalu vstopili v šolske učilnice.

ALJAŽ ZAJC

DRUŽINA PEČAVAR

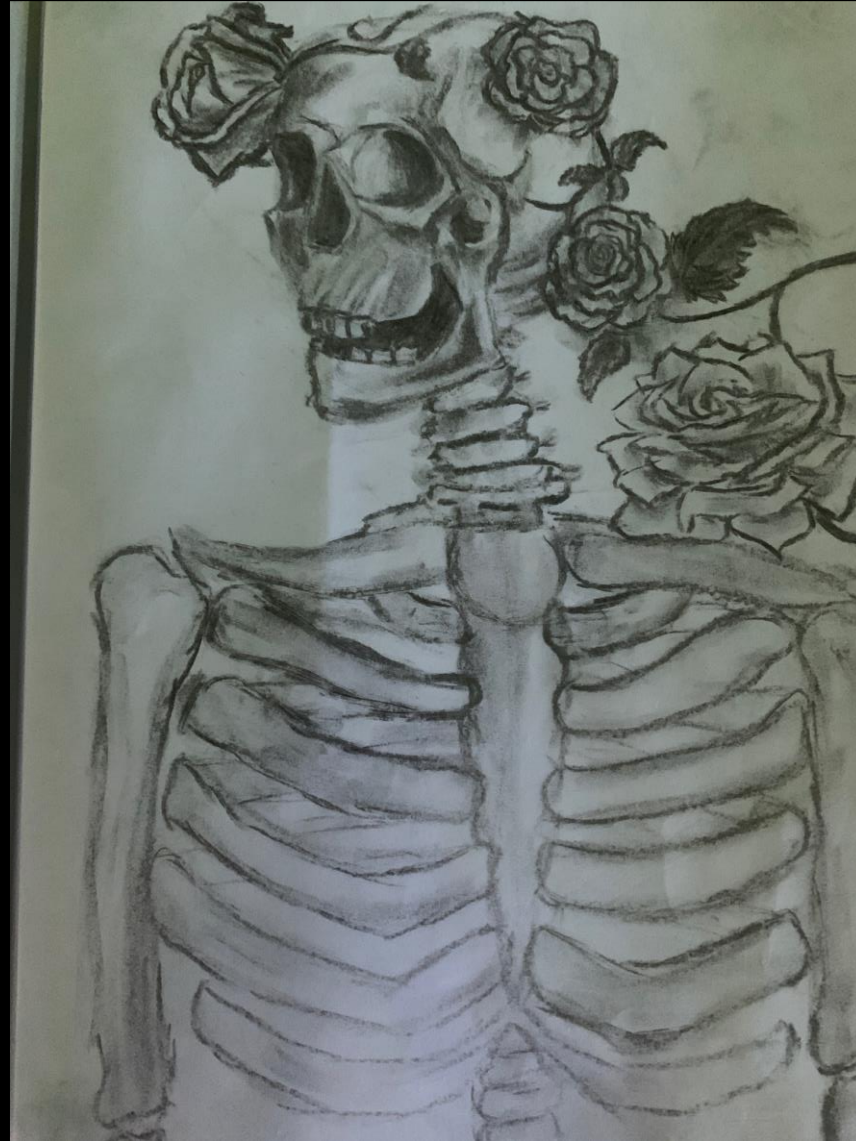
ANONIMNI AVTOR

ANONIMNI AVTOR

EVA BOBIČ

MAŠA JORDAN

ŽIVLJENJE V SAMOIZOLACIJI

Vse se mi je postavilo na glavo. Kot sem omenila, smo se doma zblížali, logično, prej smo bili vsi zdoma, samo mlajši sestri ne. Mami kot inšpektorica spremlja vse medije in nas množično oborožuje z razkužili, no, dokler so še bili na voljo, sedaj so v prvi vrsti na žalost samo še za medicinske namene. Izhode je vsem prepovedala, držimo se vseh ukrepov in zgrožena sem nad stanjem, ko si totalno razdvojen, ko živimo v času blaznih medijev, ko sam ne veš, kakšna je dejanska resnica in tisto pristno stanje, ali se iz muhe dela slona ... Svojega mnenja doma ne izražam na glas, saj je družina po neki strani starokopitna

in se mi delo zavleče še do kakšnih dveh popoldne, saj rada obnovim snov in s tistimi prej nepotrebnimi flomastri sedaj rišem, pišem miselne vzorce, saj je to zame najlažji in seveda najlepši način učenja, pa v bistvu me najmanj spominja na tisto branje iz zvezka in učenje, tukaj pa se sprostim, preberem, rišem, barvam, označujem. Sledi kosilo, ki ga začuda doma kuhamo izmenično vsa štiri dekleta pri hiši, pospravljamo tudi vsi, zunaj delamo vsi, skratka VSE delamo skupaj. Mislim, da sem generalno čiščenje hiše opravila že prejšnji teden, saj preprosto dobivam zagon za izboljševanje odnosov doma in za šolo. Se trudim in dejansko delam.

Omenila sem čustveno norišnico, ki jo je epidemija prinesla v moje življenje. Da, čisto sem zamenjala okolje, to je nekaj čisto novega zame. Sicer nisem ravno navadna najstnica, ki skrbi samo za šolo. Vikendi so v mojem življenju po navadi izgledali takole: če nisem delala (delam preko študentskega servisa v Piceriji kralja Matjaža v Kostanjevici že od samega začetka) sem bila pri svoji babici, ki je sama v sosednji občini, nisem izpuščala druženj, niti kakšnega žura. Petkove popoldanske kavice, ko sva s Hano pridirjali iz avtobusa na kakšen trening po njem, druženje s prijatelji pri meni ali pa pri njej. Bila sem v stalnem pogonu, kdaj pa kdaj smo s prijateljicami hodile na izlete, nikoli izpustile tekem naših odbojkarjev v Kostanjevici.

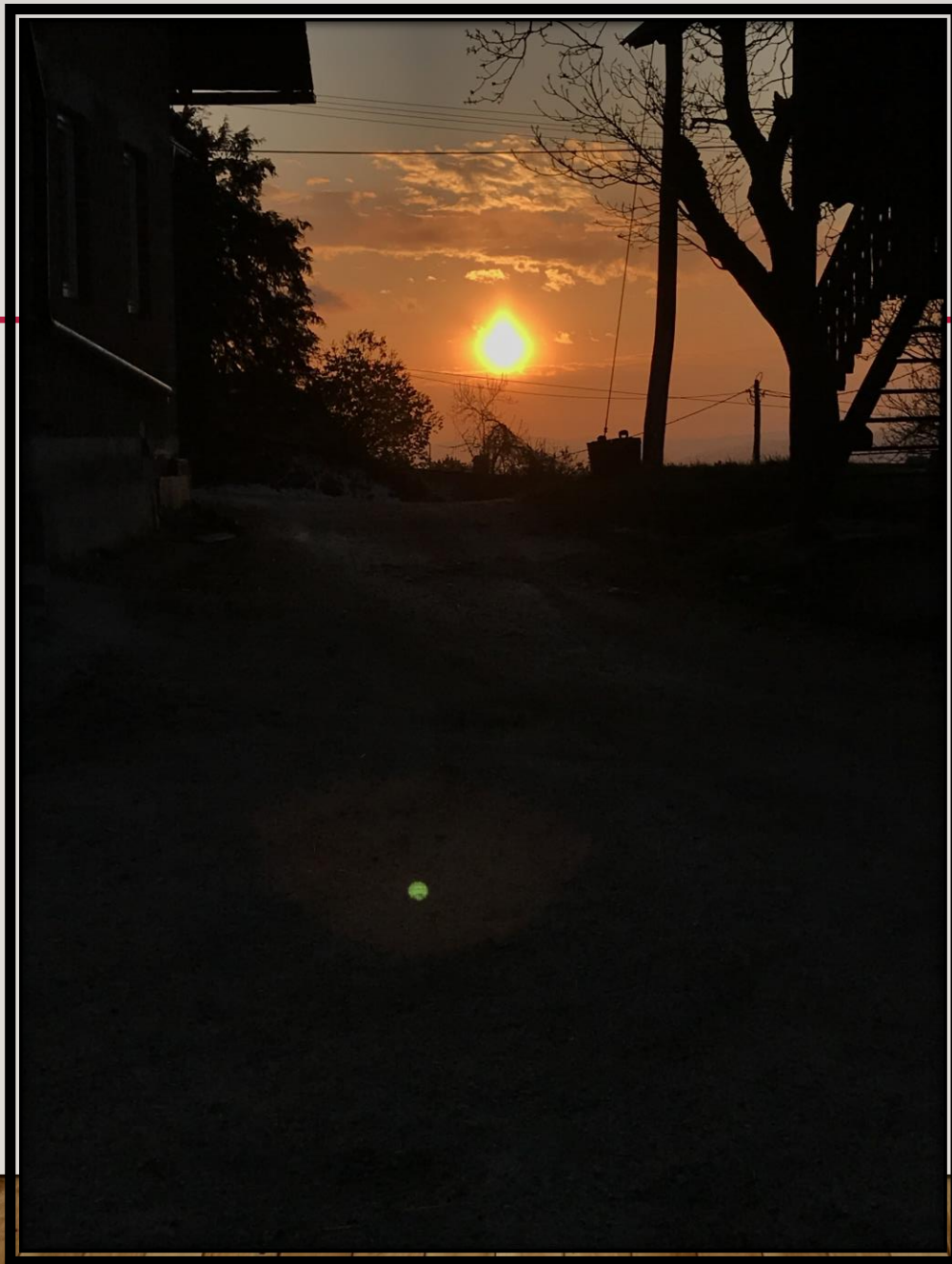
to v tako majhnem kraju, kjer živim. Ljudje bi morali držati skupaj, na prvem mestu pa ohranjati mirno kri in malce drugačen pristop.

Ničesar ne berem, niti več ne poslušam, saj ne razumem, zakaj nam dnevno in to še, kot izredne novice, pa ob večerih, ko si zaželim pogledati film, še ob enajstih zvečer novice o tako imenovanem covidu, te besede sploh izgovarjati ne morem več, poročajo samo o tem, kakšne ukrepe sprejemajo, kako iz sej sporočajo to resnost zadeve z maskami na ustih in še in še. Pa smo se vprašali, kje so kakšni podatki o

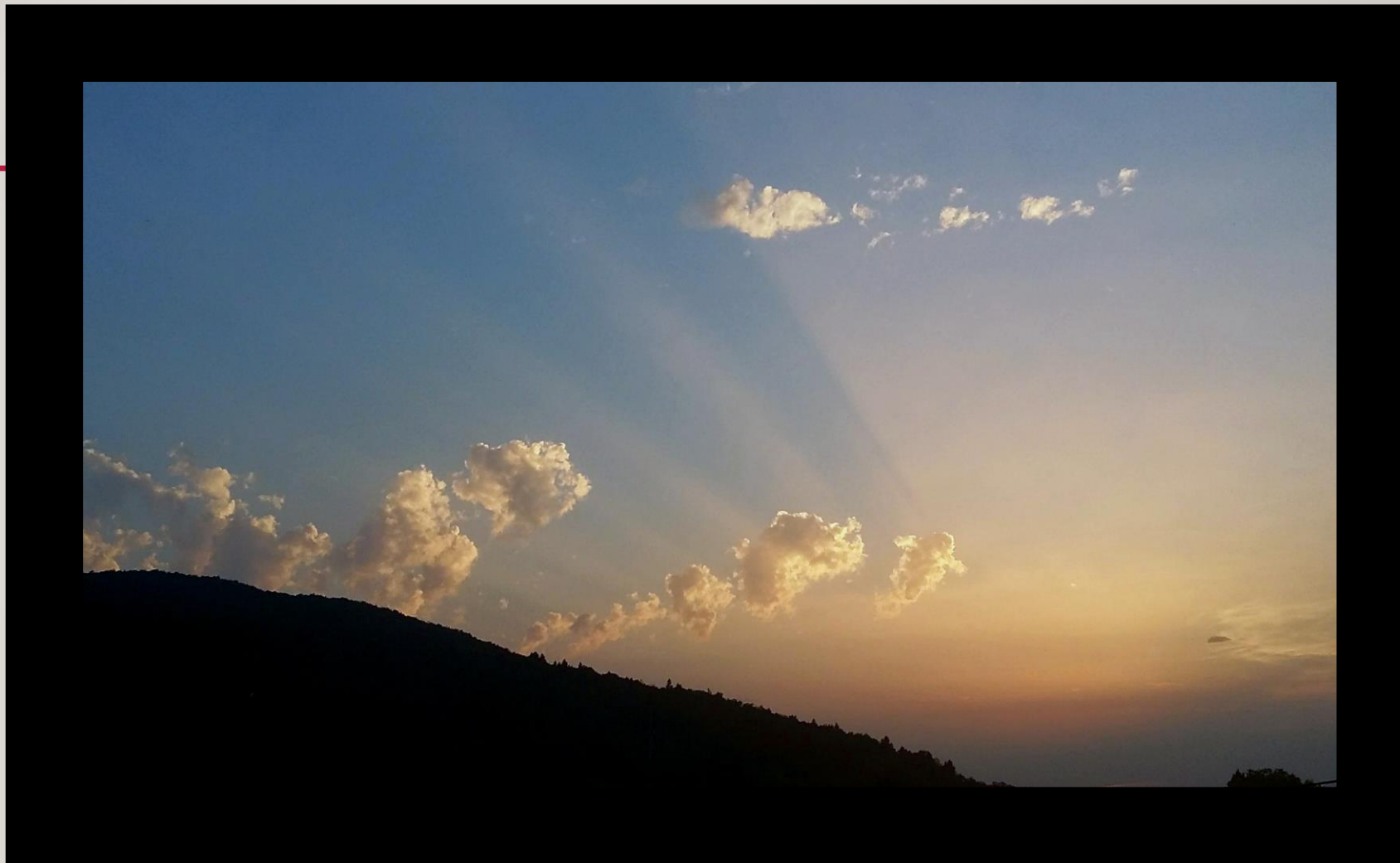
evrov. To pomeni izpad 820 evrov. Država pa naj bi ta izpad nadomestila s 150 evri. Prej bi torej 18,3 odstotkov nadomestila za izpad dohodkov ...» In kaj še dodaja: »Nismo vsi rojeni v privilegiranih okoljih. Moji starši mi pomagajo, kolikor pač denarnica delavskega razreda v kapitalizmu dopušča.« Sedaj pa se vprašam in se zamislim ... Ta mladi študent je v enakem časovnem obdobju zaslužil približno enako vsoto denarja, kakor ga sama, kakšen evro gor ali dol. On pa se mora sam preživljati z vsemi stroški vred. To je bil močno sporočilni zapis, ki je lahko v vednost, da se gospodarska kriza samo začnena in si kot skupnost dolgo ne bomo opomogli. Naučila sem se, kako je biti samo doma, se posvečati samo šoli, delati z majhnim otrokom, ki ima za drugi razred ogromno naloge, dela, saj so vendar starši v takih službah, da so ali na terenu ali pa v pisarni, pa jim vsaj s tem olajšam delo, saj mi je v veselje pomagati, ker mi bo sestra čez nekaj let, ko bo v moji koži, veliko več zaupala in bova skupaj lažje reševali zadeve, skratka, vsej družini želim biti doprinos. Moje misli so prepojene s tisoč in enim okusom, le okušam, kateri mi ustreza in mi bo postal najboljši. Tako kot mnenja, ki jih še vedno oblikujem.

Želim si le, da vsi ostanemo zdravi, smo optimistični in skušamo začeti novo življenje, s koronavirusom ali brez njega, prej ali slej se vsak temačen tunel konča in se pripeljemo do svetle točke s toplim soncem.

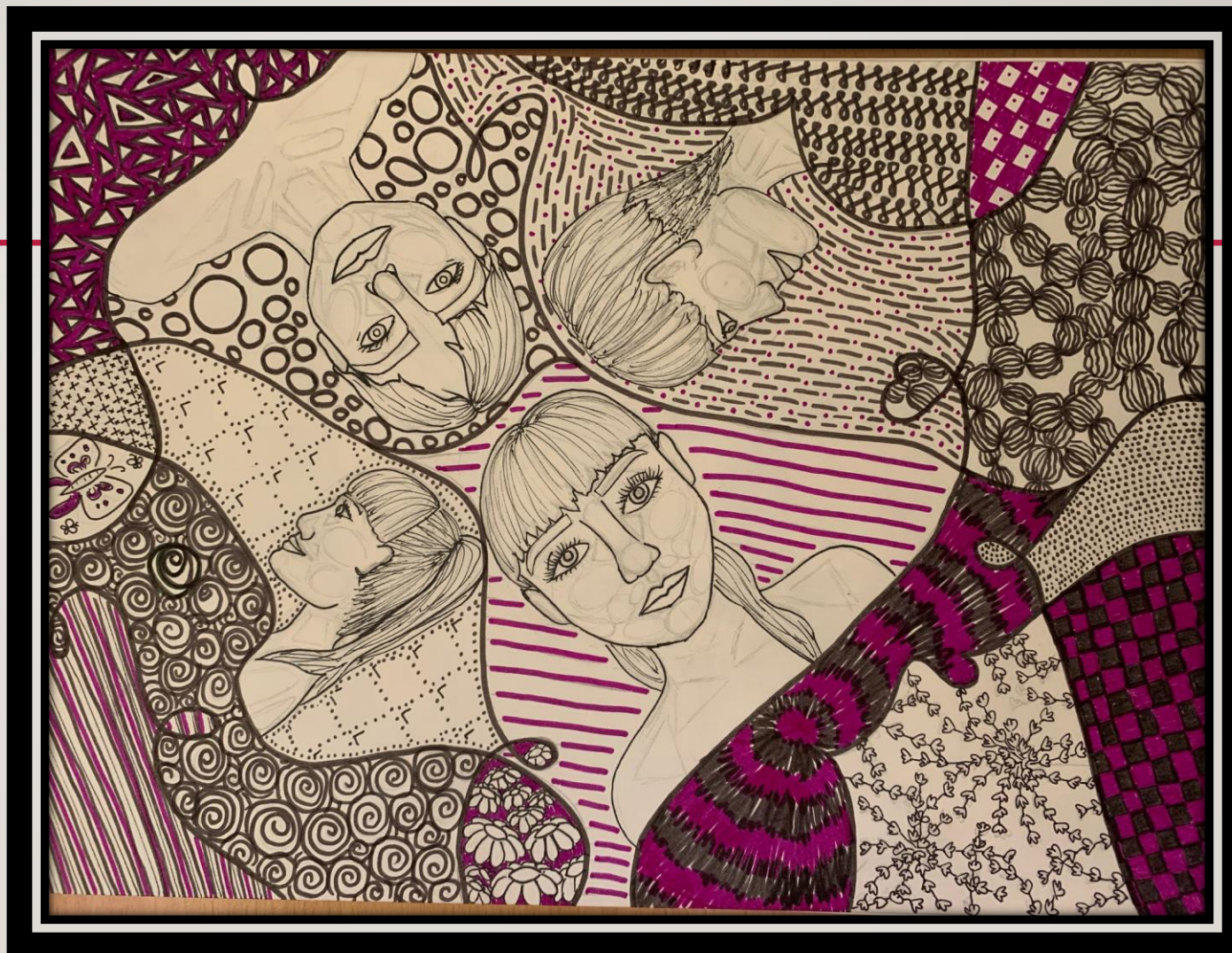
NIVES KRESE

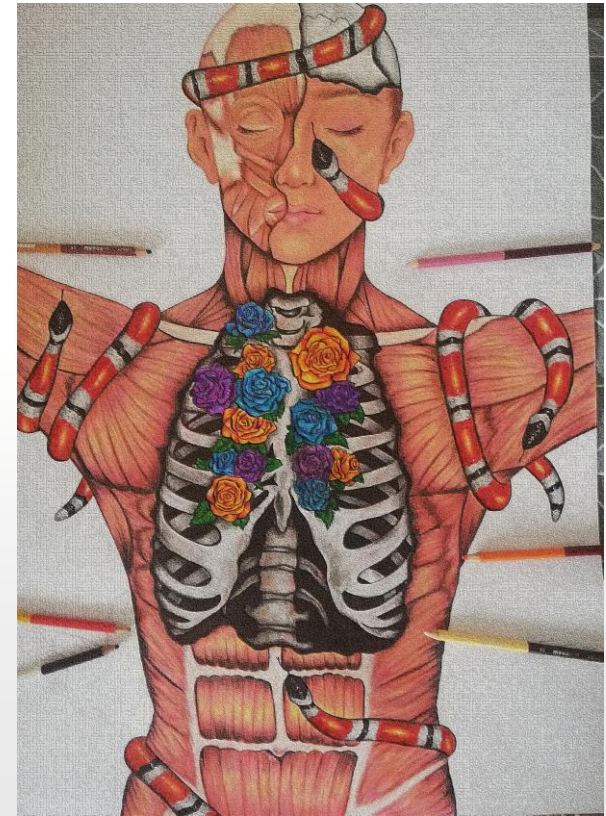
ANONIMNI AVTOR

EVA BOBIČ

ANJA RUPAR

NIVES KRESE

LARA ŽAGAR

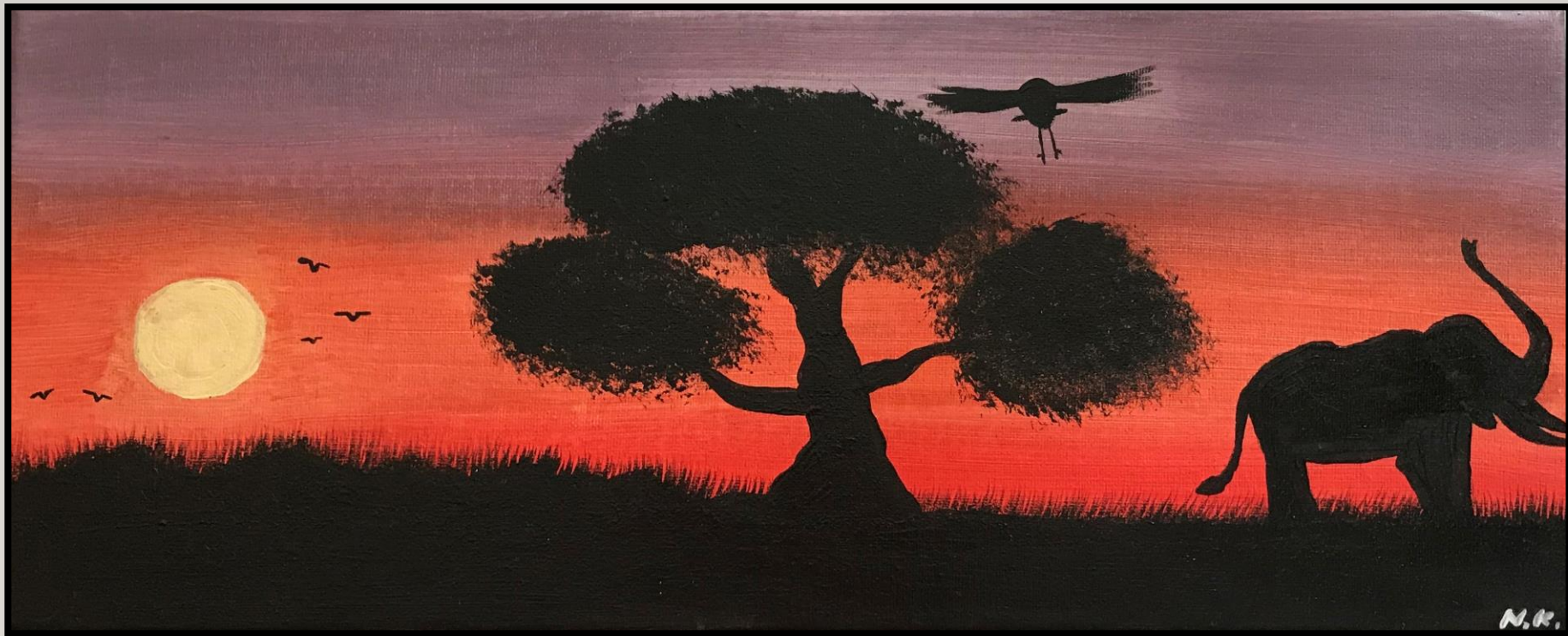
ANONIMNI AVTOR

LARA ŽAGAR

NIKA KMET

NIKA KMET

NIKA KMET

ZALA ŠNEPERGER

ŽIVLJENJE V SAMOIZOLACIJI

Življenje v samo izolaciji oz. karanteni se mi zdi nekaj nenavadnega, saj tega sama nikoli nisem pričakovala. Nikoli si nisem mislila da do tega lahko kdaj pride in da bo en virus sesul naše vsakdanje življenje in navade. Situacija se mi na splošno zdi zelo resna, saj številka okuženih vsakodnevno zelo hitro narašča, najbolj žalostno pa je, da se številke večajo tudi pri umrlih. Pred nekaj tedni, se mi je situacija na vse napika zdelo totalno nepotrebna, saj si nisem mislila da

takšno, kot smo ga imeli prej. Kar pa še nisem omenila, pa je šola.

Izobraževanje na daljavo je nekaj zelo težkega, saj moramo vso snov predelati sami. Vem, da je dana situacija težka za tako profesorje, kot tudi dijake. Je težko, vendar če se bomo ukrepov držali, bomo skupaj premagali tudi ta virus in imeli spet lepo življenje, vse po starem. Skupaj zmoremo.

povzpne z neupoštevanjem predpisov/zakonov. Zdi se mi nenormalno in nesprejemljivo, kako ljudje še kar hodijo po plažah, na Bled na izlet,... vsi bi se v današnjem času morali zavedati da samo izolacija ni dopust ampak nekaj, s čimer zaščitimo samega sebe in pa kar je najpomembnejše, zaščitimo svoje bližnje. Iskreno povedano, me ni strah da bi se z virusom okužila, saj kot mlado, zdravo dekle bi ga najverjetneje prebolela brez večjih zapletov in posledic. Strah pa me je za moje bližnje. Zato se vseh ukrepov držim, jih spoštujem, saj to delam za dobro družini. Če pogledam še malo v moje domače mesto. Ljudje se ukrepov zelo dobro držijo, mesto je prazno, trgovine imajo poostrene ukrepe,

kar pomeni da jih gre v nakupovalni prostor lahko največ 5. Veliko ljudi pa se sprehaja po gozdu. Meni osebno se to ne zdi nič takega, saj še vedno mislim, da glede na današnje razmere mora iti vsak na svež zrak, na krajši sprehod, vendar ne po skupinah. Zdaj pa še moje mnenje o vsej tej situaciji. Sama sprva situacije nisem jemala najbolj resno, dokler se ni okužba pojavila tudi v Sloveniji in dokler številke niso začele naraščati. Situacija je resna in mislim, da če bi se vsi v tistem trenutku, ko je virus vstopil v Slovenijo, držali nekih ukrepov, bi bila številka veliko manjša kot jo zdej. Vsek mora dobro poskrbeti zase in za svoje

takšno, kot smo ga imeli prej. Kar pa še nisem omenila, pa je šola.

Izobraževanje na daljavo je nekaj zelo težkega, saj moramo vso snov predelati sami. Vem, da je dana situacija težka za tako profesorje, kot tudi dijake. Je težko, vendar če se bomo ukrepov držali, bomo skupaj premagali tudi ta virus in imeli spet lepo življenje, vse po starem. Skupaj zmoremo.

NIKA KMET

NIKA KMET

NIKA KMET

NIKA KMET

VANJA STRMOLE

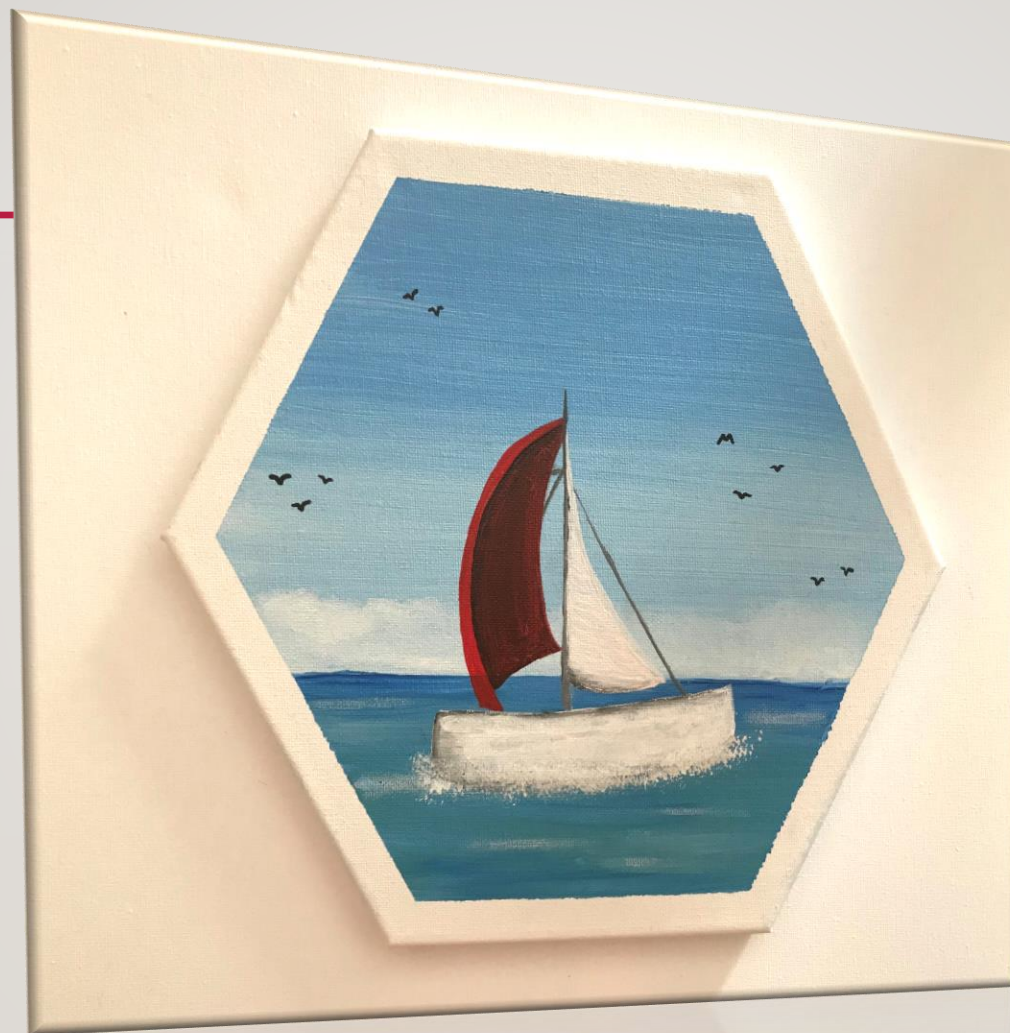
Ko sem se odločila za zdravstveno šolo sem bila v dvomih, ampak sedaj tudi te odločitve ne obžalujem.

Vendar pa se je skozi šolanje moje mnenje o zdravstvu spremenilo. Vedno sem želela pomagati ljudem in vedno bom pripravljena pomagati, vendar bi sedaj rada spregovorila o ljudeh, kateri bi potrebovali psihično pomoč oz. rada bi spregovorila o dotičnih ljudeh – depresivnih.

NIKA KMET

NIKA KMET

ANSAMBEL VZROK

VZROK